

Liik	Kaitsekategooria	Kategooria	Nõudlus ja tundlikkus
luitsnokk-part (<i>Anas clypeata</i>)		H, TK, L	Luitsnokk-part on läbirändaja. Saabub Eestisse aprillis ja lahkub oktoobris. Võimalik ka juhuslik talvitumine. Luitsnokk-parti võib kohata rannikul, harvemini siseveekogudel. Juunist alates kogunevad isaslinnud sulgima roostikurikastele aladele.
piilpart (<i>Anas crecca</i>)		H, TK, L	Piilparte kohtab kõige arvukamalt kevadeti ja sügiseti, kui kohal on nii meie isendid, kui ka läbirändajad. Eestisse jõuavad piilpardid märtsi lõpus ja aprilli alguses. Edasirändajaid võib kohata isegi mai lõpus. Tagasiränne algab septembris pärast sulgimist. Sügisrände alates võib Eesti rannikuvetes kohata kuni 150000 piilparti, mis on tervelt 1000 korda rohkem, kui on meil pesitsevaid paare.
rägapart (<i>Anas querquedula</i>)		(H), TK, L	Rändavad suhteliselt hajali, kevadeti mõnikord kogunevad puhkepeatuse ajaks suurematesse gruppidesse.
rääkspart (<i>Anas strepera</i>)		H, TK, L	
viupart (<i>Anas penelope</i>)		(H), TK, L, T	Viupart saabub märtsis-aprillis ja lahkub septembris-oktoobris. Juulis tulevad isaslinnud Läänemerele sulgima, seetõttu on sügisränne palju arvukam kui kevadine. Viupardil kaitstakse elupaiku.
sinikael-part (<i>Anas platyrhynchos</i>)		H, TK, L, T	Põhjapoolsed populatsioonid lendavad lõunapoole talvituma. Märksõnaks on jäävaba vesi. Osad linnud on paigallinnud, ka Eestis. Regulaarne talvituja, üle 350 isendi
tuttvart (<i>Aythya fuligula</i>)		H, TK, L, T	Tuttvart on Eesti arvukamaid sukelparte. Lisaks paiksetele lindudele, kes viibivad siin aprillist oktoobrini on palju ka läbirändajaid. Vähesed tuttvardid jäävad siia ka talvituma.
Punapea-vart (<i>Aythya ferina</i>)		(H), L, T	Punapea-varidid pesitsevad Eestis ja kasutavad merealasid peatumispaigana läbirändel olles. Seetõttu kohtab punapea-varte kõige arvukamalt kevadeti ja sügiseti, kui kohal on nii meie isendid, kui ka läbirändajad.
hüüp (<i>Botaurus stellaris</i>)	LD I, LK II	H, TK	II kategooria (II kategooria kaitse all on liigid, mis on ohustatud, kuna nende arvukus on väike või väheneb ning levik Eestis väheneb ülekasutamise, elupaikade hävimise või rikkumise tagajärjel ning liigid, mis võivad olemasolevate keskkonnategurite toime jätkumisel sattuda hävimisohtu). Hüüp saabub Eestisse aprilli esimesel poolel

			<p>ja hakkab lahkuma septembri lõpust, suurem äraränne siiski oktoobris. Mõned üksikud linnud võivad talvituda.</p> <p>Hüüp elutseb seisva või aeglaselt voolava veega poolavatud järve- ja merelahtede ning jõgede roostikupiirkondades. Ta on oma elutingimuste suhtes väga nõudlik, mis piirab tugevasti tema arvukust terves Euroopas. Esiteks peab roostikuala olema piisavalt suure ulatusega, kuna ta on kõrvaliste tegurite suhtes, nagu inimtegevus, kergesti häiritav. Teiseks peab roostikus olema nii vana kui ka noort roogu. Seega ei pesitse hüüp enam neil aladel, kust roogu niidetakse. Lisaks ei tohi roostik olla ühtlane, vaid peab olema väikeste vabavee laikudega.</p>
sõtkas (<i>Bucephala clangula</i>)		TK, L, T	Massiline läbirändaja, peatub avaveel ja ranniku läheduses. Potentsiaalne oht olla häiritud inimtegevusest.
soorüdi (<i>Calidris alpina</i>)		TK, L	Soorüdi on läbirändel aprillist juuni alguseni ja juulist oktoobrini.
kõvernokk-rüdi (<i>Calidris ferruginea</i>)		TK, L	Kõvernokk-rüdi on läbirändel mais ja augustist septembrini. Eestis on kõvernokk-rüdi harvemapoolne läbirändaja, Euroopas talvitub üle 100-1000 lindu
värbrüdi (<i>Calidris temminckii</i>)		TK, L *	Värbrüdi on läbirändel mais ja augustist septembrini.
väiketüll (<i>Charadrius dubius</i>)	LK III	H, TK, L	<p>III kaitsekategooria. (III kaitsekategooriasse arvatakse liigid, mille arvukust ohustab elupaikade hävimine või rikkumine ja mille arvukus on vähenenud sedavõrd, et ohutegurite toime jätkumisel võivad nad sattuda ohustatud liikide hulka.)</p> <p>Väiketüll pesitseb kiviklibul mageveekogude ääres ja harvem ka kruusaaukudes. Teinekord pesitseb ka mererannas. Toitu meeldib otsida mudastest kohtadest, mere ääres näiteks mõõnaga tekkinud laidudelt.</p> <p>Ohustab ranniku paguvee vööndi kahjustamine – kinnikasvamine, füüsiline rikkumine, reostamine.</p>
liivatüll (<i>Charadrius hiaticula</i>)	LK III	H, TK, L	<p>III kaitsekategooria. (III kaitsekategooriasse arvatakse liigid, mille arvukust ohustab elupaikade hävimine või rikkumine ja mille arvukus on vähenenud sedavõrd, et ohutegurite toime jätkumisel võivad nad sattuda ohustatud liikide hulka.)</p> <p>Tegutseb mererannas mudastes ja klibustes kohtades. Ohustab ranniku, eriti paguvee vööndi rikkumine, reostamine või kinnikasvamine.</p>

roo-loorkull (<i>Circus aeruginosus</i>)	LD I, LK III	H, TK	III kategooria kaitsealune liik. Roo-loorkullid on levinud rohkem Kagu- ja Lääne-Eestis, kus leidub rohkem neile sobivaid pesitsuspaiku. Meie maile jõuavad talvitumast märtsi lõpul või aprilli alguses ning lahkuvad septembri lõpus ja oktoobris. Roo-loorkull on väga nähtava eluviisiga röövlind, sest tema saagijahtimise stiil nõuab palju lendamist ja otsimist. Niimoodi jääb ta aga kergesti silma. Pesitsedes on loorkull aga väga silmapaistmatu, sest tema roo sisse ehitatud pesa pole kerge leida.
aul (<i>Clangula hyemalis</i>)		TK, L, T	Aulid jõuavad Eestisse oktoober-november ning rändavad tagasi külmematele aladele mais. Aulid tulevad tundrast Eestisse talvituma. Aulide talvitumispaik Euroopas on Läänemere rannik, mis on aulidele tähtsaim talvitumisala terves maailmas. Ränne toimub suurtes parvedes. Aulid elavad veekogude kallastel. Eestis võib aule kohata talvel läänerannikul ja saartel. Aulid on ühed sügavamale sukelduvaid sukelparte, kes on suutelised toitu otsima lausa 60m sügavuselt, sest otsivad toitu veekogu põhjast või põhja lähedalt. Peamiselt toituvad nad siiski veepinna lähedal, kuni 10 meetri sügavusel vee all ujudes. Mõnikord on ujumise ajal tiivad osaliselt avatud. Talvedeks moodustavad aulid hiigelsuured parved. NB! Potentsiaalne oht olla mõjustatud kaadamise jm inimtegevuse poolt, kuna toitub ka sügavamal kui 10 meetrit
väikeluik (<i>Cygnus columbianus bewickii</i>)	LD I, LK II	TK, L	II kategooria kaitsealune liik. Väikeluik on Eestis läbirändaja. Linnud saavad märtsi lõpul või aprilli algul, lahkuvad pesitsusaladele mai esimeses pooles. Sügisene rändepeatus jääb oktoobrisse-novembrisse. Väikeluige menüü moodustavad kaeluspenikeele ning kamm-penikeele suure energeetilise väärtusega sigipungad ja pehmemad risoomiosad. Ära ei põlata ka mändvetikaid. Kevadise rände ajal Eestis kuni 60 000, sügisel üle 21 000 linnu. Talvituma jääb väikeluiki Eestisse vähe, vaid 30-50 lindu. Ohtu eriti pole, kuna toitub ainult ranniku lähedal madalas vees.
kühmnokk- luik (<i>Cygnus olor</i>)		H, TK, L, T	Kühmnokk-luiged saavad Eestisse jää sulamise aegu märtsis, lahkuvad novembris või veelgi hiljem. Osad linnud soojadel talvedel talvituvad, osad on inimeste toitmise tõttu paigallinnud.

			Toitub madalas rannikulähedases vees.
punaselg-õgija (<i>Lanius collurio</i>)	LD I, LK III	H, TK, L	III kategooria kaitsealune liik, ohustatud Punaselg-õgijaid näeb Eestis suviti, sest nad tulevad siia pesitsema. Talveks nad lahkuvad, sest nende toidulaua moodustavaid putukaid pole võimalik jahedate ja külmade ilmadega püüda. Punaselg-õgijad eelistavad avamaastikke, kus jahti pidada ning tihnikuid, kuhu pesa rajada. Eestis on selliseid alasid rohkelt ja niimoodi näebki punaselgasid põhiliselt kultuurmaastikel ja heinamaadel, puisniitudel, parkides, kalmistutel, põldudevahelistest põõsastikes või metsastunud meresartel.
jääkoskel (<i>Mergus merganser</i>)		H, TK, L	Eestis võib näha jääkosklat märtsi algusest kuni novembrini, avamerel võib kohata ka talvel. Tegu suure osas mageveelinnuga, kuid Eestis näeb teda rohkem mere ääres ja saartel. Otseselt pole ohustatud, kuigi liigub sageli avamerel.
väikekoovitaja (<i>Numenius phaeopus</i>)	LK III	TK, L	III kaitsekategooria liik, mille arvukust ohustab elupaikade hävimine või rikkumine ja mille arvukus on vähenenud sedavõrd, et ohutegurite toime jätkumisel võivad nad sattuda ohustatud liikide hulka. Aprillist oktoobrini. Väikekoovitajat võib kohata veekogude ümbruses olevatel heinamaadel ja luhtadel.
sarvikpütt (<i>Podiceps auritus</i>)	LD I, LK II	H, TK, L	Sarvikpütt saabub Eestisse aprillis-mais ja lahkub augustis-oktoobris. Eestisse tuleb ta pesitsema. Harva võib neid kohata ka talvel. II kategooria, avamerel ei tegutse.
tuttpütt (<i>Podiceps cristatus</i>)		H, TK, L, T	Tuttpütt on rändlind ja käib Eestis ainult pesitsemas, seega on võimalik tuttpütte kohata ainult pesitsusajal. Harvem ka talvel avamerel talvituvates veelindude salkades. Tuttpütid saabuvad Eestisse aprilli keskel või lõpus olenevalt siinsest kevadest.
täpikhuik (<i>Porzana porzana</i>)	LD I, LK II	H, TK, L	II kategooria Täpikhuik saabub Eestisse mai alguses ja lahkub septembris. Täpikhuiku võib kõige tõenäolisemalt kohata madal- ja siirdesoodel, luhtadel, niisketel niitudel, järvekallastel ja mujal kus on niisket taimestikku nagu tarnastikud ja loastikud
rooruik (<i>Rallus aquaticus</i>)	LK III	H	III kategooria Eestisse saabuvad aprillis. Lahkuvad meilt oktoobris. Lind on öise eluviisiga. Rooruik tegutseb kõrges taimestikus.

			Eestis pesitseb 300-1000 paari.
hahk (<i>Somateria mollissima</i>)			Saabub rändlinnuna tavaliselt märtsis-aprillis, pesitseb arvukalt ja lahkub novembris. Üksikud isendid talvituvad.
jõgitiir (<i>Sterna hirundo</i>)	LD I, LK III	H, TK, L	Jõgitiir saabub Eestisse mais, lahkub septembris. Ta on Eestis harilik pesitseja. Jõgitiiru pesitseb nii mererandades (eelistab küll eraldatud poolsaari ning saari) kui ka sisemaa järvede kallastel.
randtiir (<i>Sterna paradisaea</i>)	LD I, LK III	H, TK, L	Randtiir saabub Eestisse aprilli lõpus-mai alguses, lahkub juulis-septembris. Eestisse tuleb ta pesitsema. Randtiiru võib kohata, nagu nimigi ütleb, peamiselt randades. Läänemeri on Euroopas üks lõunapoolsemaid meresid, mille servas lind pesitseb
tumetilder (<i>Tringa erythropus</i>)		TK, L	Tumetilder Eestis ei pesitse. Läbirändajana võib teda näha aprillist septembrini. Tumetilder tegutseb mitmesugustel niisketel ja märgadel aladel: sood, rabad, turbarabad, soine taiga. Ka järvekallastel ning mudastel randadel/rannikualadel on ta üsna sagedane.
mudatilder (<i>Tringa glareola</i>)	LD I, LK III	TK, L	Aprillist kuni septembri keskpaigani. Kevadine ränne kestab aprilli teisest poolest kuni mai lõpuni. Tagasiränne kestab juuli lõpust septembrini. Viibib siin pikka aega, potentsiaalne oht seoses ohuga rannikualadele ja paguveerannale.
punajalg-tilder (<i>Tringa totanus</i>)	LK III	H, TK, L	Aprillist oktoobrini. Punajalg-tilder on märgade ja niiskete alade lind. Heaks elupaigaks talle on mereäärsed soolaksood, madalsood ning rabad. Ta on levinud lind ka niisketel heinamaadel ja luhtadel. Eestis võib teda kohata eeskätt rannikualadele jäävatel luhtadel ja niitudel. Ka sisemaa veekogudega külgnevad heinamaad on tema meeliselupaigad. Pärast pesitsushooaega koonduvad paljud punajalg-tildrid sisemaale veekogude lähedusse, kus nad kogunevad parvedesse. Toitu otsitakse madalas rannavees, eriti seal, kus on mudane põhi. Ka märjad ja soised luhad ja märgalad sobivad.
kiivitaja (<i>Vanellus vanellus</i>)			Kiivitajad on Eestis ühed varaseimad saabujad, lennates siia juba märtsis. Pärast pesitsemist lahkub suurem osa neist juba pesapaikadelt juuli lõpus ning mereäärsetel aladel liigub neid ringi oktoobri lõpuni.
rästas-roolind (<i>Acrocephalus arundinaceus</i>)			Linnud saabuvad Eestisse mai algul või mai lõpul. Linnud lahkuvad augusti lõpul või septembri alguses. Rästas-roolindu võib kohata merelahtede ja

			järvekallaste kõrgroostikes.
laululuik (<i>Cygnus cygnus</i>)	LD I, LK II	L, TK, T	II kategooria kaitsealune liik. Reeglina märtsist maini ja oktoobrist detsembrini läbirändel põhjapoolsetele märgaladele, olles sel ajal üsna tavaline. Üksikud isendid ka pesitsevad või talvituvad. Eestis on pesitsevate paaride arvukus viimastel aastakümnetel järjest suurenenud ja muutnud varasema läbirändaja juba arvestatavaks pesitsejaks.
lauk (<i>Fulica atra</i>)		H, TK, L	Regulaarne ja massiline läbirändaja
tuuletallaja (<i>Falco tinnunculus</i>)	LK III	TK, L	Aprillist oktoobrini, harvem talvitub ka meil. Ta eelistab elada põldude, soode ja rabade läheduses, mis on tema peamised jahialad.
sookurg (<i>Grus grus</i>)	LD I, LK III	TK, L	Eestisse jõuavad esimesed sookured märtsis ning neid võib kohata kuni augustini. Augustis alustavad sookured rännet lõunasse. Sookurg pesitseb soodes, niisketel raiesmikel, rabades ja roostikes. Õhtul või hommikul kohtab neid kindlasti niitudel ja põldudel, kus nad toituvad. Enne rännet kogunevad sookured massiliselt põldudele ja heinamaadele.
Kalakajakas (<i>Larus canus</i>)			Aastaringselt. Võib olla ohustatud merel toitudes.
naerukajakas (<i>Larus ridibundus</i>)			aabuvad märtsi lõpul aprilli algul. Lahkuvad sisemaalt oktoobris või hiljemalt novembris, mere äärest sageli alles vahetult enne veekogu kinnikülmumist. Jäävaba mere korral võivad talvituda.
väikekoskel (<i>Mergus albellus</i>)	LD I, LK II	L, TK, T	Väikekoskel teadaolevalt Eestis ei pesitse, ta saabub siia sügisel talvituma ning lahkub kevadel või suvehakul põhja poole pesitsusaladele. Väikekoskel on hea ujuja ning söögi saamiseks ta sukeldub. On häbelik lind ja häirimise korral lendab või ujub ruttu ära. Väikekoskla peamiselt sukeldub söögi saamiseks, milleks on väiksemad kalad ja vees elavad selgrootud. Võib olla sukeldujana potentsiaalselt ohustatud.
rohukoskel (<i>Mergus serrator</i>)			Rohukoskel saabub märtsi lõpus või aprilli alguses ja lahkub oktoobris. Rohukoskel otsib toitu sukeldudes. Sügiseti moodustavad suuri parvi. Sukeldujana potentsiaalselt ohustatud.
suurkoovitaja (<i>Numenius arquata</i>)	LK III	TK, L	Aprillist oktoobrini. Pesitsevate lindude äraränne Eestist algab augustis. Septembris-oktoobris võib siin näha ka läbirändavaid suurkoovitajate parvi. Soorkoovitaja tegutseb

			peamiselt niisketel niitudel, heinamaadel, luhtadel, soodes ja rabades. Teda võib tihti kohata ka järvede, jõgede ning ojadega külgnevatel niitudel ja karjamaadel.
veetallaja (<i>Phalaropus lobatus</i>)	LK III	TK, L	Regulaarne läbirändaja, kuni 50 isendit Veetallajat võib Eestis kohata maist septembrini. Ta on ka mitte väga arvukas läbirändaja maist augustini. Toitumise ajal madalas vees ujub veetallaja tihti pisikestes ringides, tekitades väikese keerise. See tõstab putukad veepinnale, kust lind need kätte saab. Avamerel loodab lind hoovuste peale -- veetallaja vedab kogu pesitsusvälise aja avamerel. Erinevalt enamusest rannaveeres toituvatest lindudest eelistab veetallaja ujumist kõndimisele. Potentsiaalselt ohustatud.
tutkas (<i>Philomachus pugnax</i>)	LD I, LK I	TK, L	Regulaarne läbirändaja, vähemalt 400 isendit Tutkas on rändel aprilli lõpust maini ja juuli lõpust septembrini. Osad linnud jäävad suvel siia ka pesitsema. Tutkas pesitseb niisketel rohumaadel. Rändel võib kohata rannikul ja ka sisemaa mudaste veekogude kallastel.
väiketiir (<i>Sterna albifrons</i>)	LD I, LK III	H, TK, L	Regulaarne haudelind, vähemalt 2 paari
heletilder (<i>Tringa nebularia</i>)	LK III	TK, L	Regulaarne läbirändaja, kuni 50 isendit
Merikotkas (<i>Haliaetus albicilla</i>)	LD I, LK I		Oluline toitumisala vähemalt 2 isendile
Rüüt	LK III		Regulaarne läbirändaja kuni 50 isendit
Plüü			Regulaarne läbirändaja, kuni 20 isendit
Kivirullija (<i>Arenaria interpres</i>)	LK II	TK, L	Regulaarne läbirändaja, kuni 5 isendit
Kanakull (<i>Accipiter gentilis</i>)	LK II	TK, L	Eestis võib kanakulle kohata aastaringselt, sest meil pesitsevad linnud üldiselt lõunapoole ei suundu. Küll aga lisandub meile talveks põhjapoolt sisserändajaid. Kanakulli arvukus on olnud pidevas languses, eelkõige sobivate elupaikade kadumise tõttu. 2005.-2006. aasta andmetel arvatakse Eestis pesitsevat vaid 400-600 paari kanakulle. Talvisel perioodil võib sisserändavate talvitujate tõttu Eestis leiduda kuni kolm korda rohkem kanakulle.
Hiireviu (<i>Buteo buteo</i>)	LK III	TK, L	Kuigi hiireviu on paljudes levikupiirkondades paigallind, siis Eestis ta ei tavaliselt talvitu. Seetõttu võib teda Eestis näha pesitsusperioodil märtsist septembri-

			oktoobrini.
Punajalg-pistrik	LK III	TK, L	Eestis võib punajalg-pistrikku kohata aprillist septembrini.
Karvasjalg-viu (<i>Buteo lagopus</i>)	LK III	TK, L	Karvasjalg-viu on läbirändel märtsist maini ja septembrist oktoobrini. Mõned linnud jäävad siia ka talvituma.
Must-harksaba	LK III	TK, L	Aprillist septembrini Oma leviala piires võib must-harksaba kohata nii hõredamatel puistudel kui ka avamaastikel, mis vahelduvad väiksemate saludega ning mis paiknevad veekogude läheduses. Üha sagedamini võib teda näha ka asulate ümbruses ja ka asulates. Eestis võib teda kohata niisketes metsades ja suuremate jõgede (Emajõgi, Narva jõgi, Koiva jõgi) ja suuremate järvede (Peipsi, Võrtsjärv) ümbruses. Haruharva on teda kohatud merelahtede läheduses
Tait	LK III	H, TK	Kevadel saabub aprilli keskpaiku ning lahkub septembris-oktoobris. Eestis pesitseb tait enamjaolt Lõuna-Eestis, kus asustab järvi, tiike ja lompe, kus leidub tarna, hundinuia, pilliroogu jm lopsakat taimestikku, sobivad nii looduslikud kui mittelooduslikud, liikuva ja seisva veega veekogud.
hänilane	LK III	H	Regulaarne pesitseja, 10 paari; regulaarne läbirändaja kuni 200 isendit
suitsupääsuke	LK III	H, L, TK	Regulaarne läbirändaja kuni 500 isendit
väikepütt	LK III	H, TK, L	Väikepütt on Eestis väga väikesearvuline pesitseja ja haruldane talvitaja. Teadaolevalt on läbi aegade varem väikepütti Eestis talveperioodil kohatud vaid 14 korda.
hallpõsk-pütt	LK III	H, TK, L	Regulaarne haudelind, 2 paari. Ala on liigile oluline
Ristpart	LK III	H, TK, L	Regulaarne haudelind, 2 paari
Raudkull (<i>Accipiter nisus</i>)	LK III	(H), TK, L	Raudkull on Eestis osaliselt paigalind. Minema rännanud linnud tulevad pesitsuskohtadesse tagasi märtsis-aprillis. Sügisränne algab augustis ja kestab oktoobrini.
Lõopistrik (<i>Falco subbuteo</i>)	LK III	(H), TK, L	Lõopistrikku võib Eestis kohata märtsist septembrini. Lõopistrik eelistab elupaikadena avamaastikke, tundrat ja taigat. Eestis rajab ta pesa looduslikult mitmekesistele ava- ja kultuurmaastikele, mis külgnevad metsade ja puistutega. Pesitsusterritooriumid on püsivad.
Rooruik (<i>Rallus aquaticus</i>)	LK III	H, TK	Aprillist oktoobrini Pesitseb Euraasia luhtadel ja soisemates piirkondades.

Järvekaur	LD I, LK II	L	Kuna järvekaur on meil äärmiselt vähearvukas pesitseja, iga-aastane talvituja kui ka arvukas läbirändaja, siis võib teda igal aastaajal kohata. Kõige arvukamalt on aga järvekaure meie vetes näha kevadrände ajal. Kevadränne kestab aprillist-juunini. Avamerel tegutseva linnuna ja sukeldujana potentsiaalselt ohustatud.
Punakurk-kaur	LD I, LK III	L	Punakurk-kaur on meil arvukas läbirändaja nii kevadel kui ka sügisel, viimane peistsev punakurk leiti Eestist 1947. aastast. Lisaks sellele talvitub igal aastal meie vetes päris palju linde. Seepärast saab punakurke meie kodumaal näha sügisest üle talve kevadeni. Sukeldujana ja avamerel tegutsejana potentsiaalselt ohustatud.
Mustlagle	LD I	L, TK	Mustlagle on väikesearvuline läbirändaja kevadeti ja sügiseti. Üksikud linnud siin ka suvel, seltsingus valgepõsk-lagledega.
Valgepõsk-lagle	LD I, LK III	L, TK	Valgepõsk-laglet võib Eestis kohata peamiselt tema rändepeatuste aegu sügisel ja kevadel. Vähesel määral on meil ka pesitsevaid paare. Eluviis on valgepõsk-laglet seotud mere ja merelähedaste piirkondadega. Seal saab ta toidu ja seal kasvatatakse üles järgmine põlvkond. Potentsiaalselt ohustatud.
Hallõgija	LK	L, TK	Hallõgijaid näeb Eestis aastaringselt, sest vaatamata sellele, et enamik kohalikke rändab talveks põhjapoolle, jäävad mõned siiski paigale ning külalised põhja poolt tulevad meile.
Merivart	LK II	TK, L, T	Kuna merivart on Eestis väga haruldane pesitseja, kuid arvukas läbirändaja ning talvituja, siis ongi parim aeg merivardi nägemiseks sügisest kevadeni. Avamerel tegutseva liigina potentsiaalselt ohustatud.
Tõmmuvaeras	LK III	L, T, TK	Kuna tõmmuvaeras on meil nii pesitseja, talvituja kui ka arvukas läbirändaja, siis võib teda igal aastaajal kohata. Kõige arvukamalt on aga tõmmuvaeraid meie vetes näha kevadrände ajal. Avamerel tegutseva liigina potentsiaalselt ohustatud.
Alk (<i>Alca torda</i>)	LK II	TK, L	Eestis võib teda kohata aprillist oktoobri-novembrini. Avamerel tegutseva liigina potentsiaalselt ohustatud.
Krüüsel (<i>Cephus grylle</i>)	LK II	TK, L	Eestis võib teda kohata maist oktoobrini. Krüüselid elavad mere ääres olevatel kivistel kaldajärsakutel ja -pankadel. Nad on üpris

			varjulise eluviisiga linnud ning pesa rajavad nad enamasti raskesti ligipääsetavatesse kohtadesse: kaljulõhed, pangaalused jms kohad. Eesti tingimustes pesitsevad nad kaljustel ja kivistel randadel ning laidudel (põhiliselt Loode-Eestis). Avamerel tegutseva liigina ohustatud.
Soopart (<i>Anas acuta</i>)	LK II	TK, L	Soopart saabub Eestisse märtsis-aprillis ja lahkub Eestist septembris-oktoobris. Sooparti võib kohata peamiselt järvedel, kitsastes lahtedes, rabades, soistel aladel ning jõesuudmetes. Suvel eelistab vähese taimestikuga avaraid ja niiskeid soiseid alasid. Talveperioodil eelistab sisemaa mageveekogusid.
Väikepistrik (<i>Falco columbarius</i>)	LK I	TK, L	Aprillist oktoobrini, harvem talvitub ka meil. Kevaditi ja sügiseti on nad Eestist läbirändel – siis on suurem tõenäosus väikepistrikke kohata.
Välja-loorkull (<i>Circus cyaneus</i>)	LD I, LK III	TK, L	Välja-loorkull saabub Eestisse märtsi lõpus või aprilli alguses ja kohalikud haudelinnud lahkuvad hiljemalt augusti lõpul, septembri algul. 10-50 lindu talvituvad Lääne-Eestis ja saartel.
Rabapistrik (<i>Falco peregrinus</i>)	LD I, LK I	TK, L	I kategooria (I kaitsekategooriasse kuuluvad valdavalt vähenenud arvukuse ning kriitiliselt halvas seisus elupaikadega, suures hävimisohus olevad liigid, kelle edasine säilimine Eesti looduses ohutegurite toime jätkumisel on kaheldav) Rabapistrik saabub Eestisse märtsis ja lahkub septembris. Harva ka talvitub meil.
Nurmkana (<i>Perdix perdix</i>)		H, TK	Aastaringelt, nurmkana on paigalind.
Rukkirääk (<i>Crex crex</i>)	LD I, LK III	H, TK	Eestisse saabuvad mai lõpul (mil põldudel on rohttaimed küllalt pikad.), lahkuvad septembris.
Mustsaba-vigle (<i>Limosa limosa</i>)	LK II	TK, L	Mustsaba-vigle saabub Eestisse enamasti aprilli algul. Pesitsuskohtadelt lahkutakse juulis. Augustis-septembris toimub sügisene läbiränne.
Vöötsaba-vigle (<i>Limosa lapponica</i>)	LD I, LK III	TK, L	Vöötsaba-vigle on läbirändel aprillis-mais ja juuli lõpust poole septembrini.
Väikekajakas (<i>Larus minutus</i>)	LD I, LK II	(H), TK, L	Väikekajakad käivad Eestis pesitsemas, või peatumispaigana läbirändel olles. Seetõttu kohtab väikekajakaid kõige arvukamalt kevadeti ja sügiseti, kui kohal on nii meie isendid, kui ka läbirändajad.
Tõmmukajakas (<i>Larus fuscus</i>)	LK II	TK, L	Tõmmukajakas saabub märtsis ja lahkub septembris-oktoobris, üksikud linnud võivad ka talvituda.

			Merel tegutseva liigina ohustatud
Räusk(tiir) (<i>Sterna caspia</i>)	LD I, LK II	TK, L	Räusktiir saabub Eestisse aprilli lõpul, lahkub juulist septembrini. Pesitseb rannikutel ja saartel, avamerel tegutseva linnuna ohustatud.
Tutt-tiir (<i>Sterna sandvicensis</i>)	LD I, LK II	TK, L	Tutt-tiir saabub Eestisse aprilli lõpul, lahkub septembris. Pesitseb rannikutel ja saartel, harva ka sisemaal mõne suure mageveekogu ääres. Toidulauale kuuluvad kalad, sest tiirud on väga osavad kalastajad. Sööb lisaks putukaid, nt kiile, keda püüab õhust. Harrastavad ka teistelt merelindudelt saagi varastamist.
Sooräts (<i>Asio flammeus</i>)	LD I, LK II	TK, L	Eestisse jõuab sooräts märtsis, aprillisi on ka läbiränne. Lahkub septembri lõpust novembrini, mõnel aastal jääb mõni üksik lind ka talvituma. Eestis võib soorätsu kohata rabades, nõmmedel, niitudel ja soodes. Liigi lemmikpaigad on praegu kadakased rannaniidud ja väikesaared.
Lühendite tähendused	LD I – Loodusdirektiivi lisa I LK I, II, III – looduskaitsealune liik, vastavalt kas I, II või III kategooria H – haudelind TK – toitekülaline L – läbirändaja T – talikülaline, talvituja		